

Bron: www.vngmagazine.nl

Wethouders van nu hebben het beter

GESCHREVEN OP MAANDAG, 23 SEPTEMBER, 2013 - 13:51

Mr. Friso de Zeeuw, praktijkhoogleraar Gebiedsontwikkeling TU Delft en directeur Nieuwe Markten Bouwfonds Ontwikkeling

Elke bestuurder vraag zich in een moedeloos moment wel eens af of er wel vooruitgang is. Zeker in de complexe wereld van de ruimtelijke ordening komt zo'n gedachte makkelijk naar boven. Het zorgvuldig doorlopen van ingewikkelde procedures en onderzoeken is geboden, anders haalt het plan de eindstreep niet bij de gemeenteraad of de bestuursrechter. Dan moet alles over.

Is het totstandkomingsproces van bestemmingsplannen sinds - pak weg - tien jaar geleden inderdaad (nog) ingewikkelder of juist eenvoudiger geworden? Duco Stadij die tien geleden wethouder van Amsterdam was en nu onder meer als 'buitenboord-motor' geldt bij de totstandkoming van nieuwe Omgevingswet, heeft de test gemaakt (<http://www.gebiedsontwikkeling.nu/artikel/6261-wethouders-van-nu-hebben-het-beter>).

Stadig constateert dat (ondergeschikte) fouten nu gemakkelijk kunnen worden hersteld via de 'bestuurlijke lus'. Daarbij geeft de rechter tijdens een beroepsprocedure een bestuursorgaan de gelegenheid om een fout in het besluit te repareren. Verder constateert Stadij dat onderzoeksrapporten langer hun geldigheid behouden, dat de Raad van State als bestuursrechter op termijn is gesteld en binnen een half jaar moet beslissen, dat de eisen aan degenen die in beroep kunnen komen zijn verscherpt en dat procedures slim kunnen worden gecombineerd via de zogeheten coördinatierегeling.

Een aantal van deze verbeteringen hebben wij te danken aan de Crisis- en herstelwet. Een wet die in 2009 in de juridische vakwereld grote weerstand opriep. In plaats van een procedurele schoonheidswedstrijd waarin alle energie, tijd en aandacht gaat zitten in het 'Raad van State-proof maken van het besluit, kunnen de inspanningen nu deels verschuiven naar de inhoud van het plan en de interactie met belanghebbenden.

Maar we zijn er natuurlijk nog lang niet. Procedureel is er nog altijd winst te boeken. Vooral het bevechten van politiek-bestuurlijke afwegingsruimte ten opzichte van rigide nationale en Europese sectorale normen (geluid, stof, veiligheid, bodem, etc.) vergt taaie vechtlust. De nieuwe Omgevingswet is het belangrijkste arena voor dit dispuut. Daarnaast hebben we te maken met steeds weer nieuwe aanvallen op de vrije beslissruimte zoals de Europese bureaucraten met hun absurde staatssteun-uitleg en met het gevaar van een soort 'gezondheids-effect-rapportage'.

Ja, er is vooruitgang, maar er blijft volop werk aan de winkel.